

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.
№ 9.
1 maja 1924.

T R E Ś Ć :

OKÓLNIKI:

	<i>Str.</i>
Okólnik № 867/II. G. S./24 w sprawie wypłaty uposażenia za maj 1924 r.	266
Okólnik № 868/II. G. S./24 w sprawie bezprocentowych zaliczek na uposażenie	267
Okólnik № 869/II. G. S./24 w sprawie potrącania podatku dochodowego z uposażeń służbowych	267
Okólnik № 870/II. G. S./24 w sprawie zmiany ustroju monetarnego i przejścia z rachunkowości w markach na rachunkowość w złotych.	269

PISMA OKÓLNE:

Pismo okólne № 708/II. O./24 w przedmiocie zaliczenia służby państwowej polskiej w ostatnio posiadanym stopniu służbowym (art. 98 ustawy z dnia 9/X 1923 r.)	273
Pismo okólne № 709/II. A./24 w przedmiocie spraw o zwrot zakwestjonowanych kruszców szlacheckich	274
Pismo okólne № 711/II. A./24 w przedmiocie odznak dla urzędników koncepcyjnych Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.	275
Pismo okólne № 714/II. O./24 w przedmiocie wysokości zaopatrzeń emerytalnych emerytów b. państw zaborczych	275
Pismo okólne № 715/II. O./24 w przedmiocie uzupełnienia djet przy wyjazdach do Warszawy, Łodzi i na Kresy Wschodnie.	276

ZAWIADOMIENIA:	Str.
Wykaz kursu złotego (franka złotego) za czas od 15 do 30 kwietnia r. b. włącznie	277
RUCH SŁUŻBOWY	277
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Warszawie	279
b) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.	279
c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu	279
d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu	280
e) W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach	280
KONKURSY	280
SPROSTOWANIA	280

OKÓLNIK № 867/II. G. S./24

w sprawie

wypłaty uposażenia za maj 1924 r.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Uchwałą Rady Ministrów z dnia 16/IV r. b. ustalono mnożną (art. 5 ustawy z dnia 9/X 1923 r.) na miesiąc maj b. r. w złotych w kwocie 36 groszy, zaś w markach w kwocie 648.000 mk.

Podając powyższą uchwałę do wiadomości, oznajmiam co następuje:

- 1) uposażenia względnie wynagrodzenia umowne należy obliczyć w złotych przy zastosowaniu powyższej mnożnej;
- 2) podatek dochodowy należy potrącić przy zastosowaniu okólnika, w którym podana będzie skala podatkowa w złotych;
- 3) opłaty, przewidziane w art. 7 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym, należy potrącić z uposażenia za m. maj r. b. w punktach w myśl postanowień, zawartych w piśmie okólnym № 702/II. O./24;
- 4) wypłata uposażeń następuje w złotych, ponieważ jednak jest rzeczą możliwą, iż nie wszystkie kasy skarbowe będą rozporządzały na czas odpowiednią ilością banknotów złotych, przeto w razie wypłaty w markach kwoty, przypadające do wypłaty poszczególnym osobom po dokonaniu potrąceń, należy przeliczać na marki polskie według kursu: 1 złoty równa się 1.800.000 mk.;

5) w wypadkach, w których przy wypłacie uposażeń względnie wynagrodzeń umownych mnożna nie ma zastosowania, należy zwiększyć uposażenie za miesiąc kwiecień b. r. o 4⁰/₀ — a kwotę, otrzymaną w markach, przeliczyć na złote według kursu, podanego w punkcie 4 tym.

Warszawa, dnia 18 kwietnia 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu

Siennicki

OKÓLNIK № 868/II. G. S./24

w sprawie

bezprocentowych zaliczek na uposażenie.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Powołując się na okólnik № 830/G. S./24 (Dz. Urz. № 4 z 1924 r.) zawiadamiam na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 11 kwietnia 1924 r. L. 1423/D. B./1, o zmianie punktu XV okólnika Prezydium Rady Ministrów № 9 z dnia 21 stycznia 1924 r. L. 544 w tym kierunku, że wymieniony okólnik obowiązuje dla funkcjonariuszów danej władzy od następnego dnia po dniu, w którym ten okólnik wpłynął do poszczególnych władz i urzędów asygnujących zaliczki (punkt IX powołanego okólnika), i nie dotyczy zaliczek pobranych przed powyższym terminem.

Warszawa, dnia 18 kwietnia 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu

Siennicki

OKÓLNIK № 869/II. G. S./24

w sprawie

potrącania podatku dochodowego z uposażeń służbowych.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Na zasadzie art. 12 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. № 13 poz. 110) oraz na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 kwietnia 1924 r. w przedmiocie podniesienia stawek podatku dochodowego od dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę — Ministerstwo Skarbu zarządziło, aby pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę był w miesiącu maju 1924 r. dokonywany w dotychczasowym trybie, według skali następującej:

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym		Stopa procentowa podatku na obszarze	
	ponad	do	b. dzielnic: rosyjskiej i austriackiej	Województw: Wiel- kopolskiego, Po- morskiego i Górno- śląskiej części woj. Śląskiego
w złotych polskich				
1.	2.920.—	3.893.35	2	2
2.	3.893.35	4.866.70	2,1	2,1
3.	4.866.70	6.326.70	2,2	2,2
4.	6.326.70	7.786.70	2,6	2,2
5.	7.786.70	9.246.70	2,7	2,3
6.	9.246.70	10.706.70	3	2,5
7.	10.706.70	12.166.70	3,4	2,9
8.	12.166.70	13.788.90	3,9	3,3
9.	13.788.90	15.411.15	4,5	3,8
10.	15.411.15	17.033.35	5	4,2
11.	17.033.35	18.655.55	6	5
12.	18.655.55	20.277.80	6,9	5,8
13.	20.277.80	21.088.90	8	6,7
14.	21.088.90	22.305.55	9	7,5
15.	22.305.55	23.522.25	11	9,2
16.	23.522.25	25.144.45	12	10
17.	25.144.45	26.766.70	12,4	10,4
18.	26.766.70	28.394.45	15,4	12,9
19.	28.394.45	30.416.70	17	14,2
20.	30.416.70	32.444.45	17,6	14,7
21.	32.444.45	34.472.25	18,3	15,3
22.	34.472.25	36.500.00	18,9	15,8
23.	36.500.00	38.527.80	19,8	16,5
24.	38.527.80	40.555.55	20,5	17,1
25.	40.555.55	42.583.35	21,3	17,8
26.	42.583.35	44.611.15	22	18,4
27.	44.611.15	46.638.90	22,8	19
28.	46.638.90	48.666.70	23,5	19,6
29.	48.666.70	73.000.00	24,2	20,2
30.	73.000.00	97.333.35	25	20,9
31.	97.333.35	121.666.70	25,9	21,6
32.	121.666.70	146.000.00	26,7	22,3
33.	146.000.00	182.500.00	27,6	23
34.	182.500.00	292.000.00	29,4	24,5
35.	292.000.00	365.000.00	30,6	25,5
36.	365.000.00	486.666.70	32,4	27
37.	486.666.70	—	34,2	28,5

O ile wypłata następuje w markach polskich należy przerechnować wypłacone kwoty markowe na złote według relacji 1 zł. = 1.800.000 mk., poczem dokonywać potrącenia podatku posługując się powyższą skalą; w listach zaś płacy, względnie odpisach list płacy, przedkładanych kasom skarbowym przy uiszczaniu potrącanego podatku, należy podać przy każdym pracowniku wysokość wypłaconego wynagrodzenia w markach polskich.

W myśl art. 6 punkt B) powołanej ustawy równocześnie z podatkiem państwowym należy potrącać na rzecz gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych na obszarze województw: Wielkopolskiego, Pomorskiego i Górno-

śląskiej części Województwa Śląskiego dodatek w wysokości 30% wypłaconego wynagrodzenia, poczynając od 4 stopnia powyższej skali włącznie.

Potrącone kwoty należy w myśl postanowienia art. 13 powołanej ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w terminie do dni 7 po dokonaniu potrącenia, wpłacić do kasy skarbowej, a to pod rygorem 50% kar za każdy dzień zwłoki.

Warszawa, dnia 22 kwietnia 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Siennicki

OKÓLNIK № 870/II. G. S./24

w sprawie

zmiany ustroju monetarnego i przejścia z rachunkowości w markach na rachunkowość w złotych.

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Ministerstwo Skarbu rozesłało do wszystkich kas skarbowych okólnik z dnia 22 kwietnia r. b. L. D. K. 2762/W. A. K. treści następującej:

„Odnosnie do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. № 34 z 1924 r. poz. 351) Ministerstwo Skarbu zawiadamia Kasy Skarbowe, iż w dn. 28 kwietnia r. b. rozpoczyna swe czynności Bank Polski. Od tejże daty bilety bankowe, emitowane przez wspomniany Bank, a opiewające na złote, jak również emitowane przez Skarb Państwa bilety zdawkowe i monety, stają się prawnym środkiem płatniczym na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i mają być przyjmowane przez Kasy Skarbowe na uiszczenie wszelkich bez żadnego wyjątku wpłat na rzecz Skarbu Państwa jako też mają być wydawane przez Kasy przy wypłacie należności, przypadających instytucjom względnie osobom trzecim od Skarbu Państwa.

Do dnia 30 czerwca 1924 r. wszelkie wpłaty do Kas Skarbowych mogą być dokonywane stosownie do wyboru płatnika, bądź opiewającymi na złote biletami Banku Polskiego, biletami zdawkowymi i monetami, bądź też markami polskimi według relacji 1 złoty równa się 1.800.000 mk.

Począwszy od 1 lipca r. b. marka polska przestaje być prawnym środkiem płatniczym, wobec czego od tej daty wszelkie wpłaty na rzecz Skarbu Państwa mogą być uiszczane jedynie w biletach Banku Polskiego, opiewających na złote, względnie w emitowanych przez Ministerstwo Skarbu biletach zdawkowych, tudzież w monetach. Bilety zdawkowe przestają być prawnym środkiem płatniczym od 1 stycznia 1925 r.

Wypłaty z Kas Skarbowych mają być dokonywane zasadniczo od dnia 28 kwietnia b. r. biletami Banku Polskiego, opiewającymi na złote, i biletami zdawkowymi, oraz monetami.

W czasie jednak przejściowym, t. j. w ostatnich dniach kwietnia i w miesiącu maju Ministerstwo Skarbu zezwala dokonywać wpłat markami polskimi.

Wszelkie wypłaty uskuteczniane markami polskimi, mają być dokonywane według wyżej podanej relacji 1 złoty równa się 1.800.000 mk.

W związku ze zmianą ustroju monetarnego oczywiście konieczne jest zaprowadzenie zmiany i w rachunkowości kasowej. Zmiana ta nastąpić ma z dniem 1 maja 1924 r., jednak o tyle tylko, że wspomniana rachunkowość

ma być prowadzona począwszy od tego dnia, nie jak dotychczas w markach, lecz w złotych. Samo przejście z rachunkowości w markach na rachunkowość w złotych ma być dokonane po formalnym zamknięciu dzienników w dniu 30 kwietnia r. b. z tem wyrachowaniem, aby w dn. 1 maja r. b. rano były już założone dzienniki kasowe, a pozostałość kasowa wykazana w dziennikach za kwiecień 1924 r. w markach polskich, była przeniesiona do dzienników za maj 1924 r. w złotych.

Aby ułatwić Kasom pracę, pozostającą w związku z koniecznością dokonania przerachowań wszystkich sum w markach na złote w dn. 30 kwietnia r. b. Ministerstwo Skarbu poleca Kasom niezwłocznie po otrzymaniu niniejszego zarządzenia przystąpić do czynności przedwstępnych i wykonać je według wskazań niżej podanych.

Wszystkie Kasy Skarbowe, które posiadają w skarbcach monety złote lub srebrne, zarachowane w równowartości marek w sumach budżetowych lub obrotowych, Kasy winny odesłać natychmiast, a w każdym razie przed dniem 30 kwietnia b. r. w zwykłym trybie do odnośnych Oddziałów P. K. K. P., względnie Oddziałów Banku Polskiego jako nadwyżkę kasową. Jeżeli równowartość monet złotych lub srebrnych zarachowana jest w sumach depozytowych, Kasa winna wypisać ją na podstawie własnej noty na rozchód z sum depozytowych, — same zaś monety zapisać do księgi depozytów rzeczowych do dyspozycji tej władzy, która dysponowała depozytem gotówkowym, i o tem tę władzę zawiadomić z prośbą o dokonanie w możliwie najkrótszym czasie formalności, przewidzianych w § 131 i 132 Instr. dla Kas Skarbowych.

Wszystkie Kasy, posiadające w skarbcu banknoty państw obcych jako to:

- 1) dolary amerykańskie. (St. Zjedn.),
- 2) dolary kanadyjskie,
- 3) Franki francuskie,
- 4) Franki belgijskie,
- 5) Franki szwajcarskie,
- 6) Funty angielskie,
- 7) Liry włoskie,
- 8) Guldeny holenderskie,
- 9) Korony szwedzkie,
- 10) Korony duńskie,
- 11) Korony norweskie,
- 12) Korony czeskie,
- 13) Korony austriackie,

mają postąpić z niemi analogicznie, jak z monetami złotymi względnie srebrnymi.

Kasy, posiadające wszelkie inne banknoty, jak ruble carskie, marki niemieckie etc., (których Oddziały P. K. K. P. nie skupują), zarachowane w sumach budżetowych lub obrotowych, mają wypisać na podstawie własnej noty na rozchód z dz. V § 11 budż. Ministerstwa Skarbu, jako wydatek za wyeliminowane banknoty równowartość ich w markach, w jakiej banknoty te zostały w swoim czasie przyjęte. Z banknotami temi postąpią Kasy tak, jak z monetami kruszcowymi, zarachowanymi w sumach depozytowych.

Kasy, posiadające bilon żelazny polski, niemiecki lub inny, winny sumę, jaka figuruje w księdze skarbcza, w rubryce „bilon”, wypisać na podstawie własnej noty na rozchód jako wydatek z dz. V § 11 budżetu Ministerstwa Skarbu za wyeliminowany bilon, sam zaś bilon opieczetować w woreczkach lub skrzynkach i zapisać jako własny depozyt rzeczowy w księdze depozytów rzeczowych. Dyspozycje co do dalszego postępowania z takim depozytem wyda Ministerstwo Skarbu później.

Po dokonaniu wyżej wyszczególnionych czynności na dzień 30 kwietnia r. b. w księdze skarbcza ma być wykazana jedynie pozostałość w markach

polskich w rubryce „banknoty”, w rubrykach zaś „złoto”, „srebro”, „bilon drobny” pozostałości być nie powinno.

Również przed ostatecznym zamknięciem ksiąg w d. 30 kwietnia r. b. winny być uregulowane sumy depozytowe.

Nastąpić ma to w ten sposób, że wszystkie depozyty gotówkowe nie dosięgające sumy 1.800.000 mk. (jeden złoty), mają być wyeliminowane zupełnie z ksiąg depozytowych, ogólna ich suma wypisana na rozchód z sum depozytowych i zapisana na przychód do sum skarbowych Dz. V § 11 budżetu Ministerstwa Skarbu na podstawie własnych not Kasy z jednoczesnym sporządzeniem wykazów wyeliminowanych depozytów w 3-ch egzemplarzach.

Wykazy te mają być sporządzane według władz dysponujących rachunkami depozytowymi i zawierać następujące dane: datę wpłacenia depozytu, pozycję dziennika przychodu, pod którą zarachowano pierwotnie wyeliminowany depozyt, i kwotę depozytu, ponadto datę i pozycję dziennika, pod którą została zarachowana ogólna suma wyeliminowanych depozytów.

Z wyżej wspomnianych 3-ch egzemplarzy wykazów wyeliminowanych depozytów Kasy winny przelać jeden egzemplarz władzy dysponującej depozytem, zaś dwa dalsze dołączyć do wykazów szczegółowych rozchodów depozytów i przychodów sum skarbowych, jako dowody usprawiedliwiające rozchód, względnie przychód.

Depozyty gotówkowe w sumach wyższych niż 1.800.000 mk. mają być przerachowane na złote według relacji 1 złoty równa się 1.800.000 mk., przyczem pozostałe przy przerachowaniu (poszczególnych pozycji) reszty, mniejsze niż 18.000 mk. mają Kasy na podstawie własnej noty przelać na dochód budżetu Min. Skarbu. (Dz. V. § 11.).

Np. suma depozytowa 10.000.000 mk. wynosić ma po przerachowaniu na złote 5 zł. 55 groszy, pozostałość 10.000 mk. przelać należy na wyżej podany tytuł budżetowy.

Dokonane przerachowanie depozytu w markach na depozyty w złotych Kasy uwidocznią w księgach depozytowych za pomocą przekreślenia kolorowym atramentem sumy w markach i wypisania nad nią równoważnika w złotych i ewentualnie w groszach.

Depozyty w papierach procentowych, opiewających na marki, winny być również przerachowane na złote, przyczem przy przerachowaniu Kasy winny stosować niżej podane relacje:

- I. dla asygnat pożyczki państwowej z r. 1918 1 złoty = 25 mk. względnie = 11.5 rubli ros., względnie = 35.5 koron austriackich,
- II. dla obligacji 5% długo — względnie krótkoterminowej pożyczki państwowej z r. 1920 1 złoty = 100 mk.,
- III. dla obligacji 4% państwowej Pożyczki Premjowej z roku 1920 1 złoty = 500 mk.,
- IV. dla bitetów skarbowych I, II, III i IV serji — 1 złoty = 1.800.000 mk.

Jeżeli podlegająca przerachowaniu wartość poszczególnych depozytów w biletach skarbowych nie jest podzielona przez 18.000 mk. Kasy winny w każdym wypadku zaokrąglić otrzymaną resztę do takiej sumy i zwiększać otrzymany iloraz o jeden grosz.

Np. Depozyt składający się z biletu skarbowego, opiewającego na 100.000 mk., po przerachowaniu na złote względnie grosze, wynosić będzie 6 groszy (5 groszy — zaokrąglona do 18.000 mk., reszta 10.000 = 1 grosz). Depozyt w bilecie skarbowym, opiewającym na 1.000.000 mk. po przerachowaniu wynosić ma 56 groszy.

V. Dla obligacji 8% P. P. Z. z roku 1922 i 6% złotych bonów skarbowych ustanawia się relację 1 złoty równa się (=) 1 złotemu imiennej wartości obligacji względnie bonu. Przy przerachowaniu wyżej wspomnianych obligacji 8% P. P. Z. części markowych nie uwzględnia się zupełnie.

VI. Dla obligacji Premjowej Pożyczki Dolarowej z r. 1924 relacja 1 dol. = 4 zł., a więc obligacja 5 dol. = 20 zł.

VII. Dla obligacji pożyczki kolejowej z r. 1924, relacja 1.800.000 mk. = 1 złoty.

Znajdujące się w depozytach Kas Skarbowych Małopolski i Wielkopolski książeczki oszczędnościowe winny być wyeliminowane z sum depozytowych i zapisane do księgi depozytów rzeczowych właściwych władz, względnie urzędów z zastrzeżeniem późniejszego przeprowadzenia formalności, przewidzianych w § 131 i 132 Instr. dla Kas.

Wypukione bilety skarbowe, 6% złote bony skarbowe serji I A, B, C i D i opłacone kupony od obligacji 8% P. P. Z. z r. 1922, Kasy bezwarunkowo winny niezwłocznie odesłać do Centralnej Kasy Państwowej, opłacone zaś kupony od 5% długo — i krótkoterminowych pożyczek państwowych z r. 1920 i 4% państwowej pożyczki premjowej z r. 1920 do Urzędu Pożyczek Państwowych.

Pozostałości w markach na rachunkach funduszy specjalnych, sum komunalnych i na bieżących rachunkach Kasy przeliczą na złote według wyżej wymienionej relacji, odrzucając resztki mniejsze od 18.000 mk. i zapisując je na przychód w Dz. V § 11 budż. M-stwa Skarbu przed ostatecznym zamknięciem dzienników przychodu i rozchodu za kwiecień r. b.

Skoro Kasy wszystkie czynności, dotyczące wyeliminowania monet w kruszcach, banknotów obcych, drobnych sum depozytowych, bilonu etc. wykonają do dnia 30 kwietnia r. b., to samo przejście z rachunkowości w markach na rachunkowość w złotych nie powinno nastąpić większych trudności gdyż pozostanie tylko po zakończeniu rachunków dziennych przerachowanie pozostałości kasowych, opiewających na walutę markową, w rubrykach sum skarbowych, depozytowych, funduszy specjalnych i sum komunalnych na złote, uzgodnienie omawianych pozostałości z odnośnymi księgami i przeniesienie pozostałości w złotych po uzgodnieniu do nowo założonego dziennika przychodu na miesiąc maj.

Według wszelkiego prawdopodobieństwa ogólna pozostałość kasowa na dzień 1 maja r. b., ustalona po dokonaniu powyżej wskazanych czynności, nie da się podzielić bez reszty przez 18.000, czyli w rezultacie zasłaby potrzeba wykazać jako pozostałość na maj r. b. nawet ułamki grosza; dla uniknięcia tego Ministerstwo Skarbu upoważnia Kasy, aby we własnym zakresie działania zniszczyły komisyjnie przez spalenie niepodzielną resztkę gotówki, wynoszącą mniej, niż 18.000 mk., pozostałą od podzielenia sumy, znajdującej się w Kasie, przez 18.000.

Resztką gotówki, podlegającą zniszczeniu, winna być przedtem zapisana na rozchód, przyczem wydatek ma być zarachowany na dział V. § 11, budżetu M-stwa Skarbu. Protokół zniszczenia winien być traktowany jako dokument rozchodowy.

Znajdujące się w Kasie znaki wartościowe, a mianowicie znaczki stempłowe, sądowe blankiety weksłowe, blankiety świadectw przemysłowych, opiewające na walutę markową, nie podlegają przerachowaniu na złote i mogą być sprzedawane za marki lub złote według relacji 1 zł. = 1.800.000 mk. polskich jedynie wpływyienne ze sprzedaży mają być zarachowywane do dziennika przychodu w walucie złotej.

Dzienniki i księgę skarbcza do d. 30 kwietnia r. b. (włącznie) prowadzić należy w markach.

Bilety bankowe i zdawkowe, opiewające na złote lub grosze, ewentualnie otrzymane przed 1 maja r. b., czy to jako zasiłki od oddziałów Banku Polskiego, czy też jako wpłaty od stron, należy zarachowywać w dziennikach wyłącznie w markach, po przeliczeniu złotych na marki według ustalonej relacji (1 zł. = 1.800.000 mkp.).

Od d. 1 maja r. b. dzienniki i wszystkie księgi kasowe, oraz rachunkowe

jak również wykazy szczegółowe i sumaryczne winny być prowadzone wyłącznie w złotych.

Ze względu na to, że jeszcze przez pewien czas pozostałości gotówkowe w kasach będą obok złotych także w markach polskich, przeto należy je wykazywać w księdze skarbcza w rubryce „banknoty” do 1 maja r. b. w markach, dopisując: „w tem złotych x”, a po 1 maja r. b. w złotych, dopisując: „w tem marek x”.

W dn. 30 kwietnia r. b., po ukończeniu czynności, kasy zamkną prowizorycznie księgi kredytów w ten sposób, że wszystkie niezrealizowane asygnacje wykreślą z przedziałki 7 tej księgi, sprostują sumy w przedziałkach 8 i 9 i wyprowadzą pozostałość kredytu w markach. Pozostałość tę przeliczą na złote według relacji 1 zł. = 1.800.000 mk. i zapiszą ją w przedziałce 5, odrzucając resztki, wynoszące mniej niż 18.000 mk.

Niezrealizowane asygnacje w markach, po przeliczeniu wyrażonych w nich kwot na złote według zasad wyżej omówionych i po zaznaczeniu na nich wypadającej z przeliczenia sumy w złotych, Kasy zapiszą powtórnie w księgach kredytów w przedziałkach 6 do 9 w złotych.

Kwot wyłaconych od dn. 1 maja r. b. nie należy łączyć z kwotami, wyłaconymi w poprzednich miesiącach.

Ze względu na to, że władze asygnujące muszą również dokonać przerachowania pozostałości kredytów w swych księgach z marek na złote, winny Kasy niezwłocznie odesłać talony zrealizowanych do dnia 30 kwietnia r. b. włącznie asygnacji — władzom asygnującym względnie kasom upoważniającym, w każdym zaś razie tak szybko, aby mogły otrzymać je przed dniem 4 maja r. b. Kasy upoważniające wyczekają do tego dnia na nadesłanie talonów asygnacji z innych Kas, poczem postąpią w sposób, podany wyżej co do asygnacji, niezrealizowanych w kwietniu r. b.

Zarządzenia o otwarciu kredytów w markach, oznaczone datą kwietniową, a otrzymane przez Kasy dopiero w maju r. b., winny być zapisane do księgi kredytów jeszcze pod datą miesiąca kwietnia r. b. w markach.

Władze i urzędy mają uzgodnić wyniki przerachowania waluty markowej na złotową z księgami Kas Skarbowych.

Warszawa, dnia 22 kwietnia 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

Dyrektor Departamentu Kasowego
R. Czauderna

Podając powyższy okólnik do wiadomości i odpowiedniego zastosowania przy prowadzeniu ksiąg kredytów, przychodów budżetowych, depozytów i t. p. oraz ksiąg specjalnych kas poborowych, zaznaczam, że wyniki przerachowania waluty markowej na złotową należy bezwarunkowo uzgodnić z księgami właściwych kas skarbowych.

Warszawa, dnia 28 kwietnia 1924 r.

Za Ministra:

Podsekretarz Stanu
Siennicki

PISMO OKÓLNE № 708/II. O./24

w przedmiocie

zaliczenia służby państwowej polskiej w ostanio posiadanym stopniu służbowym (art. 98 ustawy z dnia 9/X 1923 r.).

Prezydium Rady Ministrów pismem z dnia 29 marca 1924 r. № 4555 nadesłało następujący okólnik Prezesa Rady Ministrów:

sub. 119/128
11. 11. 1924
119/128

„Do wszystkich Ministerstw, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli Państwa w Warszawie.

Wobec podniesionych ze strony niektórych Ministerstw wątpliwości co do kwestji zaliczenia czasu służby państwowej polskiej w ostatnio posiadanym stopniu służbowym przy ustalaniu szczebla uposażenia po myśli art. 98 ustawy uposażeniowej z 9 października 1923 r. Prezydium Rady Ministrów w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia co następuje:

W wypadkach, w których urzędnik przed wstąpieniem do działu służby państwowej (resortu), w którym obecnie pełni służbę, pozostawał w innym dziale służby w tym samym stopniu służbowym, jaki obecnie posiada lub wyższym, można mu przy obliczaniu czasu służby państwowej polskiej w ostatnio posiadanym stopniu służbowym zaliczyć w całości również czas służby w tym samym lub wyższym stopniu służbowym w poprzednim dziale służby tylko wówczas, 1) jeżeli uposażenie funkcjonariuszów z obu tych działów w chwili przejścia z jednego działu do drugiego unormowane według tych samych zasad (ustawą z 13 lipca 1920 r.—Dz. U. R. P. № 65 poz. 429) oraz 2) jeżeli miało miejsce bezpośrednie przejście z jednego działu do drugiego. Według powyższej zasady nie będzie mogło nastąpić zaliczenie takie w wypadku, gdy np. miało miejsce przejście ze służby wojskowej lub sędziowskiej do służby administracyjnej ponieważ w działach tych uposażenie było odmiennie unormowane.

O ile pomiędzy wystąpieniem z jednego działu służby a przyjęciem do drugiego była przerwa, czas spędzony w tym samym stopniu służbowym lub wyższym w poprzednim dziale może być zaliczony w całości tylko wówczas, jeżeli stosownie do postanowienia art. 64 ustawy o państwowej służbie cywilnej z 17 lutego 1922 r. nastąpiło przywrócenie praw nabytych poprzednią służbą. Zasada ta ma zastosowanie także wówczas, jeżeli w tym samym dziale służby miało miejsce wystąpienie, a później po przerwie powrót do służby w tym samym stopniu służbowym.

Zasadę zaliczenia w całości czasu służby państwowej w poprzednim wyższym stopniu służbowym obok czasu służby w obecnie posiadanym stopniu należy przyjąć także w tych wypadkach, gdy w obrębie danego działu nastąpiło obniżenie stopnia służbowego urzędnikowi z powodu redukcji etatów ze względów organizacyjnych lub oszczędnościowych”.

O tem zawiadamiam w celu zastosowania się.

Warszawa, dnia 15 kwietnia 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Siennicki

PISMO OKÓLNE № 709/II. A./24

w przedmiocie

spraw o zwrot zakwestjonowanych kruszców szlacheńskich.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych i Panów Prokuratorów przy tychże sądach.

Komisja Skarbu Narodowego, powołana zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1921 r. o Skarbie Narodowym (Dz. U. R. P. № 94 poz. 692) do Zarządu Skarbu Narodowego, uznała za konieczne zastrzec sobie prawo wglądu do spraw—których przedmiotem są zakwestjonowane kruszce szlacheńskie, aby mieć możliwość ewentualnego nabycia tychże dla Skarbu Naro-

dowego, gdyby one miały być zwrócone stronie prywatnej na podstawie zarządzenia, powołanych władz państwowych.

Sprawy o zwrot kruszców stanowią właściwie finalne stadium spraw, wszczętych za przekroczenia ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o zakazie wywozu zagranicę kruszców szlacheńskich (Dz. U. R. P. № 62 poz. 404) oraz art. 17 i 23 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. № 79 poz. 527).

Uznając za słuszne podane tu stanowisko Komisji Skarbu Narodowego z punktu widzenia zarządu Skarbem Narodowym, proszę Panów Prezesów i Prokuratorów o wydanie powierzonym Im Sądom i Urzędom zarządzenia aby o wszystkich sprawach o zwrot zakwestjonowanych kruszców szlacheńskich, niezależnie od tytułu zakwestjonowania, przed ostatecznym załatwieniem, zawiadamiano Komisję Skarbu Narodowego w celu ewentualnego nabycia tych kruszców dla Skarbu Narodowego, gdyby one miały być zwrócone stronie prywatnej na podstawie zarządzenia powołanych władz państwowych.

W następstwie tego zarządzenia Komisja Skarbu Narodowego będzie miała możliwość nabycia od właścicieli zakwestjonowanych obiektów znaczniejsze ilości kruszców szlacheńskich dla Skarbu Narodowego.

Warszawa, dnia 15 kwietnia 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Siennicki

PISMO OKÓLNE № 711/II. A./24

w przedmiocie

odznak dla urzędników conceptowych Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych i Panów Prokuratorów przy tych sądach.

Prezes Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, pismem z dnia 18 marca 1924 r. L. 985 3/24 zawiadamia, że uznał za odpowiednie ustanowić dla stałych urzędników referendarskich Prokuratorji Generalnej, sprawujących obronę interesów Skarbu Państwa i będących podobnie jak adwokaci pomocniczymi organami wymiaru sprawiedliwości, specjalną odznakę noszoną w czasie występowania przed Sądem, a to wstęgę czarną z wypustką czerwona z stosownym emblematem wyobrażającym herb Państwa i napisem „Prawo i Państwo”.

Podając treść powyższego pisma do wiadomości, proszę PP. Prezesów i Prokuratorów o zawiadomienie o tem sądów i urzędów w powierzonych im okręgach.

Warszawa, dnia 15 kwietnia 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Siennicki

PISMO OKÓLNE № 714/II. O./24

w przedmiocie

wysokości zaopatrzeń emerytalnych emerytów b. państw zaborczych.

Ministerstwo Skarbu nadesłało odpis następującego pisma z dnia 11 kwietnia 1924 r. № 2965/W. Em./Adm.

„Do wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego w Katowicach.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 9 kwietnia 1924 r. uchwaliła w wykonaniu art. 82 ustawy emeryt. z 11 grudnia 1923 r. przyznać emerytom b. państw zaborczych (wzgl. pozostałym po nich wdowom i sierotom) w zasadzie zaopatrzenia emerytalne w wysokości 75% emerytury przypadającej emerytowanym polskim funkcjonariuszom państwowym, względnie zawodowym wojskowym.

Emerytom b. państw zaborczych (wzgl. pozostałym po nich wdowom i sierotom), którzy przeszli w stan spoczynku po wysłużeniu najwyżej 20 lat, lub którzy pozostają na służbie czy to w instytucjach państwowych lub samorządowych, czy też u osób prywatnych (banki, firmy, zarządy dóbr i t. d.) przyznaje się narazie zaopatrzenia emerytalne w wysokości 50% emerytury, przypadającej emerytowanym polskim funkcjonariuszom państwowym względnie zawodowym wojskowym. W każdym razie nie mogą ci emeryci pobierać mniej, aniżeli pobierają.

Podając powyższą uchwałę Rady Ministrów do wiadomości, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż uchwała ta ma znaleźć zastosowanie przy wymierzaniu zaopatrzeń emerytalnych emerytom b. państw zaborczych (wzgl. wdowom i sierotom, pozostałym po emerytowanych funkcjonariuszach, wzgl. wojskowych b. państw zaborczych jakoteż wdowom i sierotom pozostałym po zmarłych w czynnej służbie funkcjonariuszach wzgl. wojskowych b. państw zaborczych, którym na podstawie dawnych ustaw przyznano zaopatrzenie emerytalne), a którym obecnie wymierza się zaopatrzenie w myśl art. 82 nowej ustawy emerytalnej.

Celem ułatwienia wykonania ust. 2 wspomnianej na wstępie uchwały zaznacza się, że należy żądać od osób interesowanych złożenia na czeku, wzgl. kwicie odnośnego oświadczenia w powołaniu się na skutki postanowienia art. 4 cyt. ustawy.

W razie gdyby po przeliczeniu w/g. norm ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. okazało się, iż osoby wymienione w ust. 2 uchwały Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia b. r. pobierały tytułem zaopatrzenia więcej, aniżeli mogą one otrzymywać w myśl tejże uchwały, należy im nadal wypłacać dotychczasowe zaopatrzenia. Przy porównywaniu kwot miarodajną jest suma zaopatrzenia (wraz z dodatkami drożyznianiami) wypłaconego w dniu 1 października 1923 r., a zaopatrzenia należnego im w tymże dniu w myśl nowej ustawy emerytalnej.

O tem zawiadamiam w celu zastosowania się.

Warszawa, dnia 24 kwietnia 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Siennicki

PISMO OKÓLNE № 715/II. O./24

w przedmiocie

uzupełnienia djet przy wyjazdach do Warszawy, Łodzi i na Kresy Wschodnie.

Ministerstwo Skarbu nadesłało odpis następującego pisma z dnia 5 kwietnia 1924 r. № 680/D.B./1.

„Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w miejscu.

W odpowiedzi na pismo z dnia 11 lutego 1924 r. № O. B. R. 796 Ministerstwo Skarbu oznajmia co następuje:

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 2 poz. 9) wydanem na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924) ustaloną została wysokość djet obowiązujących przy podróżach służbowych wzgl. delegacjach na obszarze całego Państwa. Rozporządzenie to nie przewiduje uzupełnienia djet przy podróżach służbowych do lub z poszczególnych okręgów administracyjnych względnie miejscowości Rzeczypospolitej.

Z tego wynika, że przepisy, w myśl których funkcjonariusze odbywający podróże służbowe wzgl. delegowani do Warszawy, Łodzi, na obszar przyłączony na zasadzie traktatu ryskiego, do powiatów bielskiego, biłostockiego i sokólskiego oraz na obszar górnośląskiej części Województwa Śląskiego otrzymywali wyższe djety wzgl. uzupełnienia djet normalnych, zostały uchylone od chwili, od której rozpoczęło obowiązywać rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 2 poz. 9)”.
O tem zawiadamiam w celu zastosowania się.

Warszawa, dnia 24 kwietnia 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Siennicki

Z A W I A D O M I E N I E .

Wykaz kursu złotego (franka złotego) za czas od 15 do 30 kwietnia r. b. włącznie

Oznaczenie dnia, dla którego ustalono kurs franka złotego na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 6.XII.1923. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).	Wartość franka złotego w markach polskich
od 15 do 30 kwietnia włącznie	1.800.000

R U C H S Ł U Ż B O W Y .

Mianowani: A) W Sądownictwie: Józef Majewski, naczelnik więzienia w Zamościu — sędzią pokoju w Biłgoraju w okręgu sądu okręgowego w Zamościu, dnia 4 kwietnia 1924 r.; Rudolf Kawczak, aplikant-zastępca podprokuratora przy sądzie okręgowym we Włocławku — podprokuratorem przy sądzie okręgowym we Włocławku, dnia 10 kwietnia 1924 r.; Tadeusz Burdecki, asesor sądowy w Toruniu — sędzią powiatowym w Skarszewach, dnia 12 kwietnia 1924 r.; Leon Derszka, aplikant sądowy w Samborze — sędzią powiatowym w Dynowie; Jan Tymkow, aplikant sądowy w Tarnopolu — sędzią powiatowym w Budzanowie; Dr. Michał Łepkaluk, aplikant sądowy w Kołomyi — sędzią powiatowym w Haliczu; Stanisław Józef Żelazny, aplikant sądowy we Lwowie — sędzią powiatowym w Mielnicy; Włodzimierz Stanisław Zawadzki, aplikant sądowy we Lwowie — sędzią powiatowym w Nadwornie; Władysław Szajna, aplikant sądowy w Sanoku — sędzią powiatowym w Tłumaczu; Teodozjusz Maksymiljan Lisikiewicz, aplikant sądowy w Kołomyi — sędzią powiatowym w Grzymałowie; Jan Bartków, apli-

kant sądowy we Lwowie — sędzią powiatowym w Przemyślanach; Michał Stroncicki, aplikant sądowy w Kołomyi — sędzią powiatowym w Kałuszu; Henryk Gawacki, aplikant sądowy w Samborze — sędzią powiatowym w Podbużu; Dr. Gustaw Lipsz, kandydat adwokatury w Nowym Targu — sędzią powiatowym w Sokalu; Anatol Waśkowski, b. adwokat w Odesie — sędzią powiatowym w Toruniu; Edward Liżewski, aplikant sądowy w Tarnowie — sędzią powiatowym w Zabnie; Rudolf Kulinowski, aplikant sądowy w Tarnowie — sędzią powiatowym w Grybowie; Baruch Pohoryles, aplikant sądowy w Wadowicach — sędzią powiatowym w Kalwarji; Dr. Adam Wanicki, aplikant sądowy w Krakowie — sędzią powiatowym w Makowie; Dr. Józef Wątor, aplikant sądowy w Chrzanowie — sędzią powiatowym w Chrzanowie; Józef Sikora, aplikant sądowy w Nowym Sączu — sędzią zapasowym dla krakowskiego sądu apelacyjnego; Dr. Bolesław Czuchajowski, aplikant sądowy w Krakowie — sędzią zapasowym dla krakowskiego sądu apelacyjnego wszyscy dnia 15 kwietnia 1924 r.; Zygmunt Frydman, dnia 31 marca 1924 r.; Eugenjusz Edmund Renc, Witold Chęciński i Antoni Waclaw Regulski, dnia 10 kwietnia 1924 r.; Zygmunt Raczyński, Zygmunt Więckowski, dnia 12 kwietnia 1924 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie; Stanisław Kulej — aplikantem w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, dnia 10 kwietnia 1924 r.; Jadwiga Różańska — aplikantką w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, dnia 15 kwietnia 1924 r.; Czesław Borer — aplikantem w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, dnia 4 kwietnia 1924 r.; Bohdan Podoski — aplikantem w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie, dnia 4 kwietnia 1924 r.; Józef Wierzbowski — aplikantem w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie, dnia 15 kwietnia 1924 r.; Antoni Rogiński — pisarzem hipotecznym przy sądzie pokoju w Łomży, dnia 17 kwietnia 1924 r.; Czesław Rosiński — p. o. pisarza hipotecznego przy sądzie okręgowym w Grodnie, dnia 15 kwietnia 1924 r.

Delegowany: Stefan Ruszkowski, podprokurator przy sądzie apelacyjnym w Warszawie — delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości, dnia 12 kwietnia 1924 r.

Przeniesieni na skutek podania: Dr. Zdzisław Szwaykowski, wiceprezes sądu okręgowego w Zamościu — na takież stanowisko do Bydgoszczy, dnia 15 kwietnia 1924 r.; Dr. Janusz Onyszkiewicz, sędzia komisoryjny w Starogardzie — na takież stanowisko do Torunia, dnia 12 kwietnia 1924 r.; Michał Milewski, sędzia pokoju w Porebie, w okręgu sądu okręgowego w Łomży — na takież stanowisko do Czerwina w okr. sądu okręgowego w Łomży, dnia 10 kwietnia 1924 r.; Wiktor Danini, sędzia pokoju IV okręgu m. Łodzi — na takież stanowisko do Sochaczewa, dnia 12 kwietnia 1924 r.; Rudolf Borszewski, sędzia pokoju zapasowy w okręgu sądu okręgowego w Płocku — na takież stanowisko w Wyszogrodzie w okr. sądu okręgowego w Płocku, dnia 31 marca 1924 r.; Zenon Tomasz Maleszewski, sędzia pokoju w Szarkowszczyźnie w okręgu sądu okręgowego w Wilnie — na takież stanowisko w Zdzięciole w okr. sądu okręgowego w Grodnie, dnia 17 kwietnia 1924 r.

Z urzędu: Franciszek Marjan Śliwiński, sędzia powiatowy w Tłumaczu — na takież stanowisko do Sołotwiny, dnia 15 kwietnia 1924 r.; Dr. Paweł Szybiak, sędzia powiatowy w Ropczycach — na takież stanowisko do Przeworska, dnia 15 kwietnia 1924 r.; Andrzej Meggera, sędzia powiatowy w Kalwarji — na takież stanowisko do Ropczyc, dnia 15 kwietnia 1924 r.

Unieważnienie przeniesienia: Juljusz Wojtowicz — unieważnienie decyzji z 15 grudnia 1923 r. o przeniesienie sędziego powiatowego w Krotoszynie — na takież stanowisko do Torunia, dnia 12 kwietnia 1924 r.

Zwolnieni z urzędu: Józef Stawski, aplikant w okr. sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 15 kwietnia 1924 r.; Maurycy Zygelberg, aplikant w okr.

sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 15 kwietnia 1924 r.; Władysław Krzeмиński, sędzia pokoju w Szacku w okr. sądu okręgowego w Łucku, dnia 15 kwietnia 1924 r.

zgodnie z podaniem: Władysław Gaździński, sędzia pokoju nadliczbowy w okr. sądu okręgowego w Radomiu, dnia 17 kwietnia 1924 r.

Zmarli: Stanisław Przewuski, notariusz przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Lublinie, dnia 15 marca 1924 r.; Kazimierz Gryżewski, sędzia sądu pokoju w Konstancynie w okr. sądu okręgowego w Łodzi, dnia 25 marca 1924 r.

ADWOKATURA:

Obwieszczenia.

Rada Adwokacka w Warszawie niniejszym ogłasza, że zostali wykreśleni z listy adwokatów okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie następujący adwokaci:

Ignacy Waławski, zam. w Warszawie, na własne żądanie w miesiącu styczniu 1924 r.,

Andrzej Dyżewski, zam. w Siedlcach, wskutek śmierci.

Został przyjęty w poczet adwokatów:

Jan-Kazimierz Kiersnowski z siedzibą w Warszawie ul. Śniadeckich 9.

W poczet aplikantów adwokackich:

Oskar Sekler z siedzibą w Warszawie ul. Krak. Przedmieście 16/18,
Edward Herszlik z siedzibą w Łodzi ul. Andrzeja 7,
Zygmunt Lewartowicz z siedzibą w Łodzi ul. Kilińskiego 83,
Henryk Felix z siedzibą w Łodzi ul. Andrzeja 43.

Zgłosili się do Rady o przyjęcie w poczet adwokatów:

Feliks-Antoni Neymark-Bądkowski, sędzia pokoju w Siedlcach, zam. w Warszawie ul. Królewska 23 z siedzibą w Warszawie,
Zdzisław Londyński, sędzia pokoju w Warszawie ul. Żórawia 35 m. 2 z siedzibą w Warszawie,
Andrzej Król, b. adwokat przys. w Warszawie, ostatnio Radca Prawn. Prokur. Generalnej w Warszawie ul. Piękna 37 m. 5 z siedzibą w Warszawie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Zrezygnował z adwokatury:

Dr. Karol Kruszyński adwokat w Krakowie, z dniem 28 marca 1924 r. a substytutem jego ustanowiono Dr. Franciszka Bardla adwokata w Krakowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Michał Rychlicki z Poznania został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Poznaniu,
Tadeusz Przybyszewski z Inowrocławia został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Inowrocławiu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wpisany na listę adwokatów:

Ignacy Grudzieński z miejscem zamieszkania w Grudziądzu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wpisany na listę adwokatów:

Wojciech Żytomierski z siedzibą w Królewskiej Hucie.

K O N K U R S Y.

Opróżniły się posady sędziów sądu okręgowego w Samborze, Tarnopolu i Sanoku.

Kompetenci o te lub o takie same posady, które mogą się opróżnić we Lwowie lub innym sądzie okręgowym, wniosą udokumentowane podania w drodze służbowej do dnia 10 maja 1924 r. na ręce prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie.

W sądach okręgowych we Lwowie, w Brzeżanach, Tarnopolu i Złoczowie opróżniły się posady asystentów kancelaryjnych z płacą XI grupy uposażeniowej.

Podania kompetencyjne o te lub takie same posady, które mogą się opróżnić w innych sądach okręgowych, należy wnieść w drodze służbowej do prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie, najdalej do 20 maja 1924 r.

W sądzie okręgowym w Czortkowie jest do obsadzenia posada dozorczy maszyn z uposażeniem początkowo wedle grupy XIV szczebla b. i przewidzianymi ustawowo dodatkami. Do posady tej przywiązane jest mieszkanie służbowe złożone z dwóch pokoi i kuchni.

Warunkiem otrzymania tej posady jest wykształcenie w dziale obsługi kotłów parowych kwalifikujące do obsługi, nadzoru, konserwacji i naprawy urządzeń centralnego ogrzewania, tudzież urządzeń wodociągowych i oświetlenia elektrycznego.

Podania, do których dołączyć należy przebieg życia i dokumenta wojskowe, wnieść należy do 31 maja b. r. do prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie.

S P R O S T O W A N I A.

W № 7 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości w ruchu służbowym na str. 241 w wierszu 11 wydrukowano Franciszek Klemba — zamiast Franciszek Klebba.

W № 8 Dz. Urz. w Ruchu Służbowym w rubryce: mianowani: winno być: Stefan Romańko-Romanowski, sędzia pokoju w okręgu sądu okręgowego w Łucku — sędzią sądu okręgowego w Łucku, dn. 10 marca 1924 r.; Józef Gašior, dn. 20 marca 1924 r. — aplikantem w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie.

Przeniesieni na skutek podania: Roman Dmochowski, sędzia sądu okręgowego w Stanisławowie — na takież stanowisko do Przemyśla, dn. 21 marca 1924 r.